

WYKAZ PRACOWNIKÓW
 Wykaz pracowników administracji państwowej, w tym: urzędników, pracowników biurowych, robotników, itp. Wykaz ten zawiera imiona, nazwiska, stopnie, funkcje i inne dane osobiste i zawodowe. Wykaz ten jest ogólnym i obejmuje wszystkich pracowników administracji państwowej w całym państwie. Wykaz ten jest aktualizowany co roku. Wykaz ten jest dostępny w formie druku i w formie elektronicznej. Wykaz ten jest bezpłatny. Wykaz ten jest wydawany przez Ministerstwo Administracji Państwowej. Wykaz ten jest dostępny w formie druku i w formie elektronicznej. Wykaz ten jest bezpłatny. Wykaz ten jest wydawany przez Ministerstwo Administracji Państwowej.

Przebieg

Rok XII Nr. 17

Łódź, piątek 17 stycznia 1936 r.

CENY OGŁOSZEN.
 Przed tekstem t. j. 1-ma strona 40 gr.
 4 w. m-m i tam str. 5 tam, w tekście.
 40 gr. nekrologi 20 gr. swyca. 10 gr.
 strona 10 lamów, drobne 15 gr. za wy-
 raż. dla poszukujących pracy 10 gr.
 najmniejsze ogłoszenie 1,50 gr. dla
 bezrobot. 1 zł. Ogłoszenia dwukolorowe
 50 proc. drożej; ogłoszenia zagranic-
 ma i trójkolorowe o 100 proc. drożej.
 Ogłoszenia adwokatów ryczałtem 25 zł.
 Ceny ogłoszeń niedzielnych są o 25 proc.
 droższe.
 Za 1 w. m-m, w 1 kolumnie szer. 70 mm. (strona
 i lamów) w wydaniu provincialnym 75 gr.
 Za termin druk i brosz ogłoszeń
 administracja nie odpowiada. P. K. O.
 Nr. 6800.

Stan armji sowieckiej wzrósł DO MILJONA 300 TYSIĘCY ŻOŁNIERZY.

Zwiększenie zdolności „obronnej” granicy z Polską.

Moskwa, 17. I. (Tel. wł.) Zastępca komisarza ludowego dla spraw obrony narodowej, marszałek sowiecki Tuchaczewski wygłosił na posiedzeniu centralnego komitetu wykonawczego Unji sowieckiej przemówienie, w którym omówił stan obrony Sowiec. Tuchaczewski oświadczył, że obecna sytuacja międzynarodowa zmusza Rosję sowiecką do zwiększenia zdolności obronnej granicy wschodniej i zachodniej.

Ta konieczność zmusiła Rosję sowiecką do reorganizacji armji. Podczas gdy do r. 1935 było 74 procent dywizji ze skróconą służbą wojskową, a 26 procent dywizji kadrowy, obecnie będzie 77 proc. dywizji kadrowych, a 23 proc. dywizji ze skróconą służbą wojskową, przyczem stan personalny dywizji kadrowych zbliżony będzie do stanu w czasie wojny. Tuchaczewski wskazał następnie na stały wzrost siły bojowej i techniczne udoskonalenie armji czerwonej, co oczywiście podnosi znacznie wydatki wojskowe. Z rokiem 1936 stan armji sowieckiej wzrósł do miliona 300 tysięcy żołnierzy. Korpus oficerski szkolony jest

w 13 akademjach wojennych, a pozatem Rosja sowiecka posiada 6 fakultetów wojskowych przy wyższych uczelniach cywilnych, w których studjuje ogółem 16 tysięcy słuchaczy. Stała budowa się ci lotnisk, strzelnic i placów ćwiczebnych przyczynia się do lepszego wyszkolenia wojskowego armji. Wszelkie zabiegi i wy-

ARÓŻ W PEKINIE zabił 153 osoby.

Łondyn, 17. I. Fala mrozu, który osiągnął w Pekinie 30 stopni, spowodowała wśród ludności chińskiej w uboższych dzielnicach liczne wypadki śmierci. W ciągu ostatnich dwóch tygodni naliczono 153 wypadków śmierci z przemarznięcia.

Odroczenie egzekucji daje Hauptmanowi 3 miesiące życia BURZLIWA DEMONSTRACJA WIĘZNIÓW.

NOWY JORK, 17. I. — Harold Keyes, dektym na usługach obrońców Hauptmanna, oświadczył wczoraj przedstawicielom prasy, że zgromadził materiał dowodowy, który w razie rewizji procesu musi spowodować uniewinnienie Hauptmanna. Materiał ten będzie ogłoszony. Gubernator Hoffman oświadczył, że rzeczoznawca grafolog Samuel Small jest zdania, iż listy z żądaniem okupu nie były pisane przez Hauptmanna.

NOWY TERMIN EGZEKUCJI. Trenton, 17. I. — Po oświadczeniu gubernatora Hoffmana, iż stracenie Hauptmanna odroczone będzie na dni 30, prokurator generalny Wilentz oznajmił, że odroczenie to daje skazanemu co najmniej trzy miesiące życia, gdyż sędzia Trenhard będzie musiał ustalić nowy termin egzekucji.

SZCZĘŚLIWA ŻONA. New Jersey, 17. I. — Gubernator Hoffman oświadczył, że ma zamiar odroczyć egzekucję Hauptmanna po raz ostatni, zaznaczając, że decyzja jego nie stanowi aktu pobłażliwości ze strony władzy wykonawczej. Żona Hauptmanna oświadczyła, że jest bardzo

szczęśliwa. Gubernator podpisał akt odroczenia dopiero dziś. Wieść o odroczeniu egzekucji rozszalała się lotem błyskawicy wśród innych uwięzionych, którzy urządzili burzliwą demonstrację, krzyżując i waląc w drzwi.

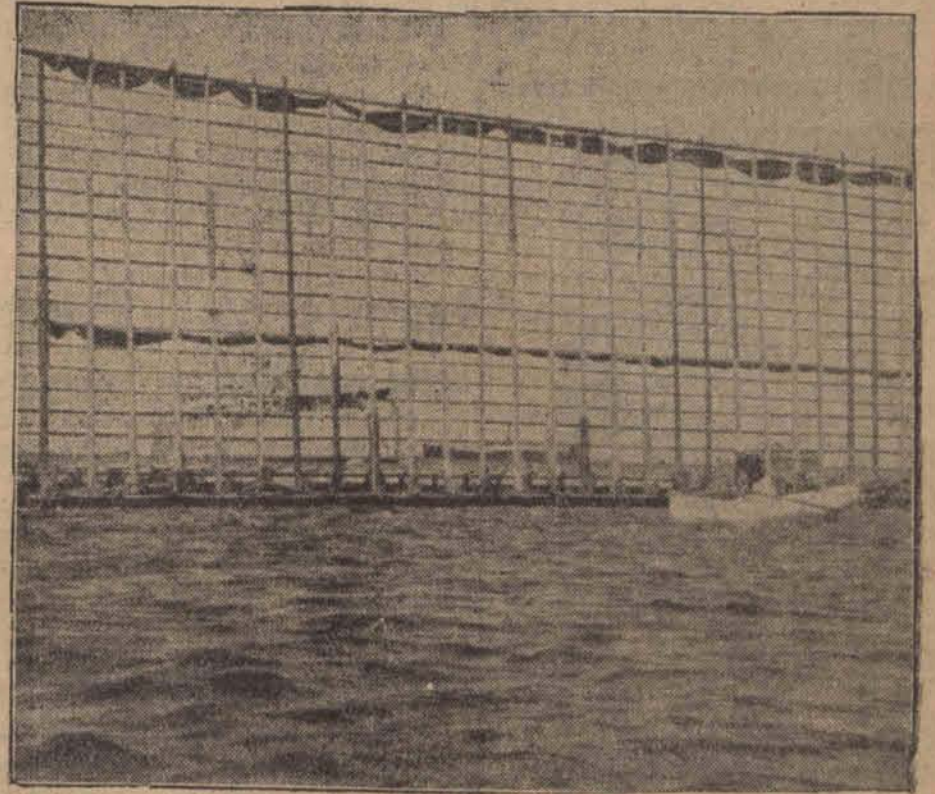
Wielkie opady śnieżne w Anglii.

Łondyn, 17. I. W całej Anglii zanotowano opady śnieżne. Nad Londynem szaleje zamieć. Komunikacja lotnicza pomiędzy stolicą a portami nadmorskimi jest przerwana.

Dolar 5.26

Prywatnie dolar papierowy w żądaniu 5.26 w płaceniu 5.24, dolar złoty w żądaniu 9.03, w płaceniu 9.00, funt angielski w żądaniu 26.20, w płaceniu 26.10 rubel złoty w żądaniu 4.80, w płaceniu 4.75, mark niemiecka w żądaniu 1.80, w płaceniu 1.78 za 100 franków fr. w żądaniu 35.00. Bank Polski kupował dotychczas po 5.24 i pół, funty angielskie po zł. 26.00.

Olbrzymie tarcze strzelnicze.

Brytyjska flota urządziła w pobliżu Aleksandrii próbną strzelanie. W tym celu ustawiono na specjalnych łodziach na morzu olbrzymie tarcze strzelnicze dla kontrolowania celności salw armatnich.

Od jutra strajk studentów francuskich na wszystkich fakultetach.

PARYŻ 17. I. Komitet strajkowy studentów wyższych uczelni proklamował począwszy od jutra rana strajk na wszystkich fakultetach. Szkoły: robot publicznych, nauk politycznych i notariatu zgłosiły chęć przystąpienia do strajku protestacyjnego. Odzewy strajkowe rozpowszechniono na wszystkich

uczelniach oraz rozplakowano na murach. Pomimo rosnącego podniecenia dziekanowie niektórych fakultetów zachowują wobec wypadków całkowitą spokój. Jeden z nich oświadczył, że wolność wykładania będzie poszanowana.

Świątokradztwo w kościele na Kozinach. Złodzieje rozbili puszki z ofiarami.

ŁÓDŹ 17 stycznia. W dniu dzisiejszym nad ranem po otwarciu kościoła pod wezwaniem Zbawiciela na Kozinach przy ulicy Letniej, znaleziono rozbite puszki z ofiarą. Zawartość puszek tych została skradziona. Jak się okazało złoczyńcy dostali się do kościoła wczoraj wieczorem, a kiedy świątynię zamknięto, złodzieje w nocy puszek

porozbijali. Nad ranem po otwarciu kościoła złodzieje zbiegli niespostrzeżeni przez nikogo. O kradzieży zawiadomiono policję, która wszczęła energiczne dochodzenie. W rozbitych puszkach do ofiar znajdowało się przypuszczalnie kilkadziesiąt złotych w drobnym bilonie.

Sześciu na jednego... Zmasakrowany wieśniak zmarł w szpitalu.

Wieluń, 17. I. We wsi Kurów pod Wieluniem miało miejsce krwawe pobicie 29-letniego Jana Szewczyka, który napadnięty przez niejakich Kolaćków i innych parobczaków wsi Kurów — dosłownie został zmasakrowany, kijami, sztachetkami od płotu, nożami itp. Szewczyka, który doznał ciężkich obrażeń zewnętrznych i wewnętrznych prze-

wieziono do szpitala, gdzie jednak wszelka pomoc okazała się spóźniona, gdyż nie szczęśliwy nie odzyskał przytomności zmarł. Zawiadomiona policja wszczęła natychmiast energiczne dochodzenie aresztując 6 sprawców tego okrutnego pobicia. Tę zająca — osobiste porachunki.

Drugi wódz również nie dopisał! Marszałek Badoglio ustępuje. TRZECIA PRÓBĘ PODEJMIE BALBO.

ŁONDYN, 17. I. — Otrzymano tu sensacyjną wiadomość, że marsz. Badoglio postanowił ustąpić ze stanowiska naczelnego dowódcy armji włoskiej w Abisynji, objętego zaledwie przed półtora miesiącem, w dniu 27 listopada r. ub.

Przyczyną ustąpienia marsz. Badoglio ma być wyłącznie zły stan zdrowia i fatalnie działające na jego organizm warunki klimatyczne w Erytrei i okupowan. prowincji Tigre. Prasa londyńska naogół z dobrą wiarą przyjmuje wytłumaczenie zamierzonego ustąpienia marsz. Badoglio złym stanem jego zdrowia.

Jedynie tylko „News Chronicle” stała się dopatrzeć w tem innego rodzaju pobudek i zwraca uwagę na fakt, iż od chwili objęcia przez marsz. Badoglio naczelnego dowództwa, na froncie abisyńskim sytuacja wojsk włoskich nie tylko nie uległa poprawie, lecz przeciwnie — Włosi utracili szereg ważnych pozycji z takim trudem poprzednio zdobytych.

Jako następcę marsz. Badoglio wymieniają podobno w Rzymie obecnego wiceministra wojny gen. Baistrocchi, obok którego brany jest także pod uwagę gen. Graziani, obecny dowódca armji włoskiej na froncie południowym. Gen. Graziani posiada jednak podobno małe szanse. Aczkolwiek bowiem cieszył się dotąd opinią specjalisty w prowadzeniu wojny kolonialnej i dobrze znosi klimat tropikalny, to jednak nie spełnił on nadziei, jakie w nim pokładano, powierzając w jego ręce dowództwo na froncie południowym. Najbliższe doniesienia z Rzymu głoszą, że najwyższe włoskie koła wojskowe wysunęły obecnie kandydaturę marszałka Balbo, b. szefa lotnictwa włoskiego, a ostatnio wielkorządcy Libii.

Wojska rasa Ayelu pod Aksum?

Addis Abeba 17. I. Reuter donosi, że wojska rasa Ayelu mają rzekomo zbliżyć się do Aksum. Donoszą również, jakoby

Włosi mieli dokonać częściowej ewakuacji Makalle, pozostawiając jedynie kilka oddziałów askarysów. Doniesienia włoskie w sprawie rewolty w prowincji Godzam

znajdują częściowe potwierdzenie. W Addis Abebie sądzą, że ruchawka została stłumiona i porządek przywrócony.

Włoskie koła wojskowe liczą się ze wstrzymaniem działań wojennych w okresie letniej pory deszczowej.

PARYŻ, 17. I. Według opinii włoskich sier wojskowych, stan rzeczy na obu frontach afrykańskich nie pozwala mówić o zatrzymaniu operacji wojennych: operacje te rozwijają się normalnie. Faktem jest natomiast, że włoskie władze wojskowe muszą się liczyć z warunkami geograficznymi i topograficznymi, istniejącymi w Afryce, gdzie Włosi mają tylko dwie bazy: Massaua dla frontu północnego i Mogadiszio dla frontu południowego.

Odległość z Massaua do Asmary wynosi 130 km. z Asmary do Makalle 290, od Makalle do Dessie 270 km. z Mogadiszio do Gerlogubi 600 km. z Dolo do Gerlogubi 450 km. Są to wielkie przestrzenie, których pokonanie następcza bardzo poważne trudności komunikacyjne.

Biorąc pod uwagę niezadowalający stan dróg, zwłaszcza na terenie abisyńskim, pamiętać należy, również o różnicy poziomu, po której drogę przebiegają. Na północy istnieją dwie wyżyny dochodzące do 2500 i 3000 mtr.

Na południu kraj jest nizinny, ale warunki terenowe są bardzo trudne ze względu na męczący i niezdrowy klimat.

Dla zaprowiantowania 10.000 ludzi i zwierząt trzeba codziennie około 70 ton żywności. Zważyć należy, że Włosi przeważają nie tylko wojsko ale i ludność miejscową.

Dzień działań wojennych wymaga około 100 ton amunicji.

Ponieważ zaś samochód ciężarowy zabiera przeciętnie 1 tonnę materjału, przeto aby zaprowiantować 10.000 ludzi w żywność i amunicję, potrzeba około 170 samochodów. Obliczenia te nie obejmują środków leczniczych, transportów sanitarnych itp.

Rozpoczęta ubiegłej jesieni kampanja a-

bisyańską — jak twierdzą wspomniane koła włoskie — prowadzona będzie w dalszym ciągu z tą samą stanowczością, systematycznością i nakładem wysiłków, z jakimi została zainicjowana. W konsekwencji włoskie koła wojskowe liczą się konkretnie z możliwością podjęcia kampanji wojennej na jesieni rb. po zakończeniu letniej pory deszczowej.

Na froncie południowym rozpoczęła się ofensywa armji gen. Graziani przeciw wojskom rasa Desty pod Daua-Parma. Według informacji francuskich z Rzymu, wojska włoskie posunęły się o 70 km. naprzód. Operacje włoskie rozwijają się na północno-zachód od Dolo.

Armja rasa Desty, stawiając czoło natarciu włoskiemu, liczy około 60.000 ludzi. Gen. Graziani zamierza prowadzić dalej operacje bez przerwy i sądzi, że uda mu się całkowicie

zlikwidować niebezpieczeństwo grożące lewemu skrzydłu ze strony wojsk rasa Desty. Gdyby osiągnął ten cel, mógłby centrum i prawe skrzydło swej armji we względem bezpieczeństwie posuwać naprzód w kierunku Dżidżigi i Harraru.

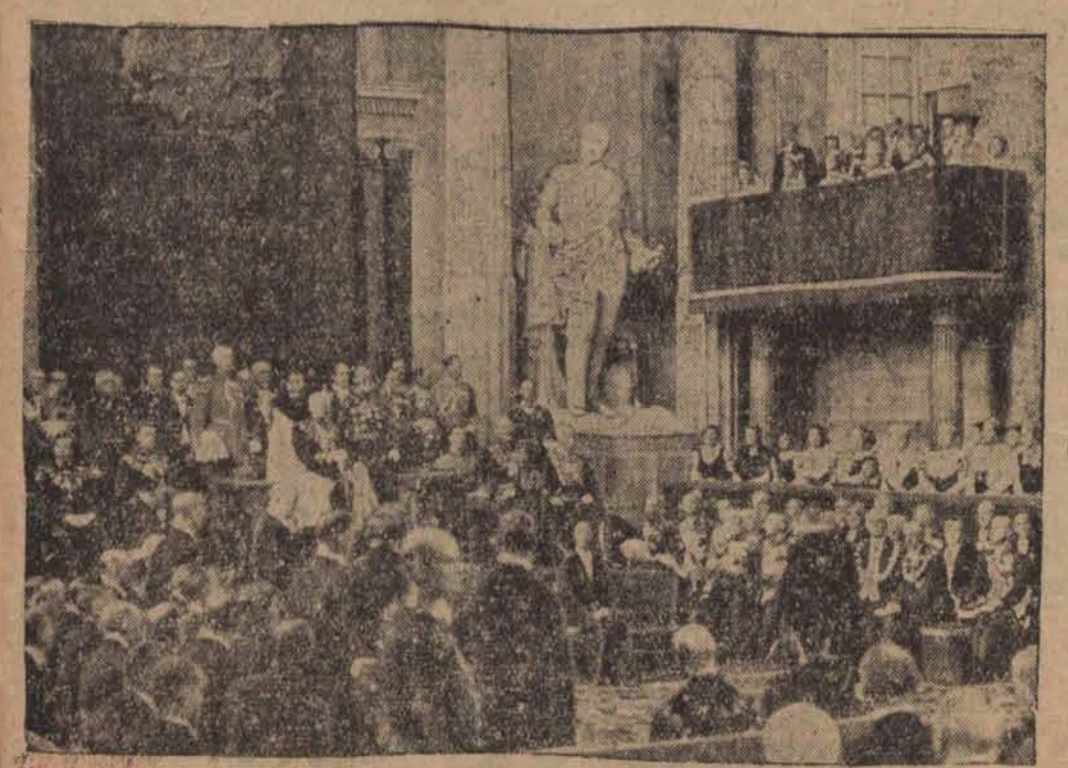
W Warszawie znaleziono wota ze Swarzewa.

WARSZAWA 17. I. Nieznani sprawcy — dokonali w Swarzewie na Pomorzu świętokradztwa, okradając figurę Matki Boskiej.

Skradzione wota, m. in. złota korona i złota znalazła policja przed paroma dniami u pa serów w Warszawie.

Odebrane wota zostały odesłane do urzędu śledczego w Wejherowie, celem stwierdzenia czy rzeczywiście pochodzą z kościoła w Swarzewie.

OTWARCIE PARLAMENTU SZWEDZKIEGO

Król Gustaw podczas uroczystego otwarcia sesji parlamentu szwedzkiego.

Znalezienie zwłok TRZECH ZAGINIONYCH CHŁOPCÓW.

Niesamowite odkrycie w Zduńskiej-Woli.

Zduńska Wola, 17. 1. — Poszukiwani przez policję w całym państwie zaginęli dnia 18 września roku ub. Jan Marciński, Marjan Skotnicki i Kazimierz Górski, wszyscy w wieku lat 8, uczniowie drugiego oddziału szkoły powszechnej w Zduńskiej Woli, zostali odnalezeni i rozpoznani przez ich rodziców.

Trupy ich odnaleziono w górze piasku przy ul. Belwederskiej w pobliżu domu miejskiego w Zduńskiej Woli.

Odkrycia dokonał przypadkowo wóz nica, Zygmunt Opora, który wybierał piasek. Trupy dzieci przewieziono do szpitala miejskiego. Rozpacz rodziców jest bezgraniczna.

Narazie nie zostało jeszcze ustalone czy dzieci zginęły wskutek wypadku, czy też zostały przez zemstę w bestialski sposób zamordowane i zarzucane w piasku. Dzisiaj odbędzie się sekcja zwłok, która to ustali.

Byłam zniechęcona. Inne dziewczęta robiły bogate partie i były szczęśliwe. Mnie nikt nie prosił o rękę. Cytując, odrzuciła mnie, że nieładna cera, błyszczący nos i tłusta, jak moja własna skóra, odstręcają mężczyzn. Poradziła mi używać snokomatego pudru Tokalon na Piance Kremowej. Efekt był wprost magiczny — całkiem odmienny niż przy stosowaniu wszystkich innych pudrów. Usuwa on wszelki ślad polsaka, zwłaszcza rozszerzone pory i nadaje cerze cudowny, matowy wygląd, który porusza serce każdego mężczyzny. Jedno zastosowanie wystarcza na cały dzień lub wieczór, niezależnie od tego gdzie jestem i jak spędzam czas. Jestem pewna, że każda kobieta może natchmiast zapomoc pudru Tokalon na Piance Kremowej uczynić się bardziej pożądaną i wręcz fascynującą. Szczęśliwy wynik jest gwarantowany, lub pieniądze zostają zwrócone.

Nowe książki telefoniczne będą rozesłane w końcu b.m.

ŁÓDŹ 17 stycznia. Wobec licznych zapytań naszych czytelników o termin rozesłania spisu abonentów telefonicznych na rok 1936, dowiadujemy się, iż książki telefoniczne znajdują się w końcowej fazie opracowania i że rozesłane zostaną w końcu bieżącego miesiąca.

PRAWDZIWA ZIMA. Stan pogody w Łodzi.

ŁÓDŹ 17 stycznia. W dniu dzisiejszym o godzinie 9 rano temperatura wynosiła w Łodzi, w centrum miasta 5 stopni poniżej zera (Najniższa temperatura w nocy 7 stopni poniżej zera).

O tej samej porze barometr wykazywał ciśnienie 744.5 milimetra. Tendencja barometryczna, stan stały ciśnienia.

Słabe wiatry wschodnie. W ciągu dnia dzisiejszego pogoda będzie zmian przy częściowym przejaśnieniu. Naogół pogoda sucha i dalsze mrozy.

Czy jesteś członkiem L. O. P. P.?

Z Piotrkowa donoszą: 40 robotników zatrudnionych na robotach publicznych w czerwcu roku ub. po przepracowaniu trzech dni nie otrzymali zapłaty, wzbogacając swą pracą gminę m. Piotrkowa za co Zarząd miejski dotychczas nie wypłacił tym biedakom należności w wysokości ponad 300 złotych.

Kino-teatr **Dziś powtórzenie premjery!** **METRO** **WALCZĘ o ŻYCIE** **ADRIA** **PAWEŁ MUNI** **Główna 1.**

KONKURS ZA UWAŻNE CZYTANIE rozpocznie się w niedzielę.

Już w niedzielę rozpocznie się konkurs za uważne czytanie, w którym wyznaczono następujące nagrody: pierwsza nagroda 25 złotych, druga — 20 złotych, trzecia — 15 złotych i 8 nagród po 5 złotych. Blizsze szczegóły — jutro.

Pocztowcy nie są zadowoleni z kolorów mundurów.

Łwów, 17. 1. We Lwowie odbędzie się w najbliższych dniach kongres pocztowców polskich. Życzenia niższych pracowników pocztowych idą nawet w kierunku korzystnym dla Skarbu Państwa. Pocztowcy bowiem nie mają przeciwko zniesieniu dodatków w funkcyjnych i kierowniczych. Z uzyskanych jednak w ten sposób oszczędności należałoby przeznaczyć część na wyrównanie różnych niesprawiedliwości.

Na poczcie nie obowiązują przepisy o czasie pracy. Pracownik przychodzi do służby o 6 rano, a kończy ją nieraz o 9-tej wieczorem. Nocna służba ma być stosowana co 4 noc. W rzeczywistości zaś pracuje się co 3 noc. Urlopy nie powinny być na papierze, swój ustawowy urlop pracownik powinien otrzymać w całości i nie na raty. Żywo dziś dyskutowana kwestja męża tek w służbie państwowej przedstawiałaby się zupełnie inaczej, gdyby przyznano dodatki na żonę i dzieci. Kobiety mogłyby się zająć wychowywaniem dzieci, gdyby ich mężowie zarabiali tyle, ile potrzeba na wyżywienie rodziny i wykształcenie dzieci. Z obecnego koloru mundurów pocztowcy nie są zadowoleni. Można stopniowo wprowadzić inny kolor.

Nowe znaczki sądowe. Dotychczasowe zostaną poddane badaniu.

ŁÓDŹ, 17. 1. — Z dniem 1 lutego r.b. wprowadzone zostaną nowe znaczki sądowe, wartości 3 zł.

Znaczki trzyzłotowe obecnego wzoru wycofane zostaną z obiegu z dniem 15 lutego r.b. i zamieniane będą na nowe w terminie od 1 do 29 lutego r.b.

340 robotników skarży magistrat o wypłatę zarobków.

ŁÓDŹ, 17. 1. — W związku z przypadającą uroczystością „Jordanu” w wyznaniu grecko-katolickim, dowiadujemy się, że w bieżącym roku uroczystość ta spowodowała szereg trudności nie odbędzie się w Łodzi lecz w Łowiczu we wszystkich zaś innych garnizonach żołnierze wyznania grecko-katolickiego wezmą udział w nabożeństwach rzymsko-katolickich.

Kpiny z robotników Fabrykant proponuje wydzierżawienie warsztatów

ŁÓDŹ, 17. 1. — Wczoraj w godzinach popołudniowych w firmie Kleinman (Za gainikowa 16) wybuchł strajk robotników na tle przeprowadzonej tam redukcji.

Uroczystość Jordanu odbędzie się w Łowiczu w kolegiacie nad Bzurą.

ŁÓDŹ 17 stycznia. W związku z przypadającą uroczystością „Jordanu” w wyznaniu grecko-katolickim, dowiadujemy się, że w bieżącym roku uroczystość ta spowodowała szereg trudności nie odbędzie się w Łodzi lecz w Łowiczu we wszystkich zaś innych garnizonach żołnierze wyznania grecko-katolickiego wezmą udział w nabożeństwach rzymsko-katolickich.

Nieszczęśliwy upadek w kinie. Kronika pogotowia ratunkowego, kradzieży i pożarów.

ŁÓDŹ, 17. 1. — W dniu wczorajszym około godz. 10 wieczorem w kinie „Kwiat to” przy ul. Przelaz 1 poślizgnąwszy się upadł i odniósł złamanie nogi p. Kahan, zamieszkały przy ul. Andrzeja.

Pewność zdrowia — skarb to duży **“OLLA”** Gum.!

Zdarzenia i wypadki

(—) Prześladowania Polaków zagranicą były przedmiotem wielkiej dyskusji w sejmowej komisji spraw zagranicznych. Min. Beck stwierdził, że w sprawie Czechosłowacji nie chodzi mu o noty i formalne przyrzeczenia a o faktyczną poprawę sytuacji.

(—) Wiosną zbombardowali ponownie autobusy ambulans Czerwonego Krzyża w mieście Waldia pozostający pod kierownictwem angielskiego majora Burgoyne. 14 osób zostało zabitych i 150 rannych.

(—) W Kownie wykryto sprzyście w armii, które miało na celu aresztowanie prezydenta i ministrów. Mają to być zwolennicy Waldemara.

(—) W Santos (Brazylia) nastąpił wybuch saletry i starci na statku „Britt - Marie”. Statek został rozerwany. 6 osób zginęło, kilkanaście zostało rannych.

(—) W Parwuz dokonano napadu na bank przy bulwarze Saint Germain i zrabowano 200.000 franków.

(—) W Morning Post ukazał się rewela cyjny artykuł o zupełnym nieprzygotowaniu Angli do wojny. Min. Hoare ma wrócić do gabinetu.

(—) Wczoraj odbył się na Zamku królewskim w Warszawie doroczny obiad w dany przez Prezydenta RP. dla korpusu dyplomatycznego.

(—) B. min. komunikacji inż. Butkiewicz został mianowany dyrektorem tramwajów miejskich.

(—) W Łodzi jest 2296 wolnych mieszkań.

(—) Dodatknie saldo handlu zagranicznego Polski za rok 1935 wynosi 65 milionów złotych.

(—) Do Gdyni wrócił po 8-miesięcznej podróży żaglowiec „Elenka”.

(—) W Sądach Pracy zapadły wyroki przysądzone pracownikom umysłowym po 10 letniej pracy 6-miesięczne wypowiedzenie mimo że zachodził szereg przyczyn między Kondeksem Zobowiązań a ustawą o pracownikach umysłowych.

Skauti czy komuniści?

Z Czortkowa donoszą: Zarządzeniem starostwa zostało zawieszono zarządzenie stow. skautów „Maszomer Hacair”, którego działalność komunistyczna kolidowała z przepisami statutu. Zarząd towarzystwa wniosł odwołanie do urzędu wojewódzkiego w Tarnobolu.

Doktor WIKTOR LUKOMSKI
Specjalista chorób uszu, nosa, gardła i krtani.
Łódź, Zawadzka 3, fr. I p.
przyjmuje od godz. 8 do 6-jej. Telefon 190-42.

Dr. med. MARKOWICZOWA
Choroby skórne i weneryczne powróciła
Zawadzka 14, tel. 166-35.
Przyjmuje od 8-11 rano i do 3-8 wiecz.

LEKARZ-DENTYSTA S. WATNICKA
ul. Napiórkowskiego 65, tel. 172-33
(Róg Lubelskiej), front I piętro.
przyjmuje od g. 9 do 1 w pol. i od 3-8 w.

Dr. med. H. KLACZKOWA
położnictwo i choroby kobiece
Piotrkowska 99,
tel. 213-66,
orzujm. codz. od 10-12 i od 5-8 po pol.

Doktor KLINGER
spec. chor. seksualnych wenerycznych i skórnych (włosów)
Andrzeja 2 tel. 132-28.
przyjmuje od 9-11 i od 6-8 wiecz.

Dr. med. TREPMAN
specjalista chorób wenerycznych, skórnych, moczopłciowych.
ZAWADZKA 6,
tel. 234-12. Przyjmuje od 8-12. 2-4 i 6-9 w niedzielę i święta od 8-1 w południe.

PRYWATNE POGOTOWIE RATUNKOWE
Plac Wolności 10 **2222-6**
czynne bez przerwy w dzień i w nocy
Natchmiastowa pomoc lekarska we wszystkich specjalnościach.

Dr. med. S. KANTOR
Spec. chorób skórnych i wenerycznych
Piotrkowska 90
tel. 129-45
przyjmuje od 8-11 rano i od 6-9 wiecz. niedziela i święta od 8-2 po pol.

DR. MED. NIEWIAŹSKI
Spec. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych
ANDRZEJA 5, telefon 159-40
przyjmuje od 8-11 rano i od 4-8 wiecz. w niedzielę i święta od 9-12 pp.

Doktor L. BERMAN
POWRÓCIŁ
specjalista chorób wenerycznych, skórnych i seksualnych
Cegielniana 15.
telefon 149-07
od 8-11 rano i od 4-8 wiecz. niedz. i święta od 9-1.

Lekarz-dentysta Czesław IWANOWSKI
Nawrot 35. p. II
Przyjmuje od 6-8 wiecz.

Dr. med. M. TAUBENHAUS
AKUSZER - GINEKOLOG
Zgierska 11, Tel. 246-09
Przyjmuje od 8-10 r. i 4-7 w.

JERZY Dros, Kraszewskiego 52. zagubił matrykulę Szkoły Prywatnej Polskiego Gimnazjum Społecznego.

Wycieczki indywidualne do ANGLJI

Odjazd 14 lutego zł. 350.—
Zapisy **Wagons-Lits/Cook**,
Piotrkowska 68, tel. 170-70

POLACY NA DALEKIM WSCHODZIE

W niedzielę dnia 19 bm o godz. 10.30 — przed południem odbędzie się kinoteatr „Casino” (Piotrkowska 67) czyty publiczny konsula Rzeczypospolitej w Chrablinie (Mand żurja) p. Aleksandra Kwiatkowskiego n. t. „Polacy na Dalekim Wschodzie”. Odczyt jest bezpłatny i dostępny dla wszystkich.

Ze względu na przewidziana wielka frekwencję poszczególne organizacje proszone są o wcześniejsze zgłoszenie na odczyt — swych członków celem zarezerwowania miejsc. Zgłoszenia przyjmuje Wojewódzki Komitet Zbiórki na Fundusz Szkolnictwa Państwowego ul. Pomorska 16 telefon 158-04 172-05

PRYWATNE POGOTOWIE LEKARSKIE
TELEFON 12-333
LEGIONÓW 6 (Zielona)
czynne bez przerwy całą dobę. Szybka pomoc lekarska we wszystkich specjalnościach.

Zalew bandytyzmu w Ameryce. Dziesiąt tysięcy „wrogów publicznych”

Typowy życiorys gangstera.

Boston w styczniu.

Na półkach księgarskich w Bostonie pojawiła się książka C. R. Coopera pt. „Dziesiąt tysięcy wrogów publicznych”.

Autor podaje statystyczne dane: „10 tysięcy wrogów publicznych” i „trzy miliony „pomniejszych” przestępców” w chwili obecnej liczy Ameryka. Liczba ta sama przez się usprawiedliwiłaby ucieczkę Lindbergha do „średniowiecznej” Europy (wyrażenie prez. Roosevelta).

Cooper nie podaje zaimprovizowanej statystyki. Czerpie wiadomości swoje od swego przyjaciela Edgara Hoovera, głównego kierownika słynnych „G. men” czyli policji federalnej, a podane przez niego cyfry obejmują „minimum” zbrodniarzy amerykańskich, do których Cooper nie zalicza jeszcze sprzedawców i współwinnych polityków, których trudno jest zliczyć.

Ale mimo to Cooper nie zapomina o nich, gdyż zbliska widział ich działalność.

Autor rozgłoszonej książki szczerze przyznaje się swym czytelnikom, że rozpoczął swoje życie od eskapady. W młodzieńczym wieku 17 lat uciekł z domu, by przyłączyć się do trupy wędrownego cyrku.

Wobec tego jednakże, że zmarł w młodości, trapezu dla maszyny do pisania w redakcji i dostał reporterem kryminalnym. Zabrała matka Coopera, zadowolona z powrotu syna „na prostą drogę”, nie przewidywała jednak do jakich stosunków zmusił to jej syna.

„Asystując przy setkach procesów” — pisze Cooper — „dowiedziałem się, że przy naszych operetkowych prawach ambicji naszych adwokatów nie polegają na chęci poparcia sprawiedliwości, lecz na utrudnieniu jej wszelkimi możliwymi sposobami. Znałem wielu adwokatów, bardziej godnych pogardy od zbrodniarzy, których bronili.”

„Miałem zaufanie do sędziów i początkowo cierpiałem, widząc niektórych z nich, rozmawiających przyjaźnie z ludźmi, których osądzić mieli. Potrzebowałem pewnego czasu, by zrozumieć, że pieniądze nie były obce temu zadziwiającemu koleżeńskiemu zachowaniu. Zrozumiałem również, dlaczego niektórzy dozorczy więzienniczy mogli swe dzieci w uniwersytetach, pobierając pensję tylko 50 dolarów miesięcznie — gangster bowiem nieraz płaci po 500 dolarów za pozwolenie zmiany celi,

kompana.

„Pitem w towarzystwie detektywów i do wiedziałem się przy tej sposobności, co niekiedy dzieje się z kradzionymi pieniędzmi. Pewien policjant przechwalał się przede mną, że przywłaszczył sobie zgórą 100 tysięcy dolarów z pieniędzy znalezionych przy bandycie. Nie uważał tego za kradzież. Prosto zawarł „układ” ze zbrodniarzem, obiecując mu znaleźć „dobrego” obrońcę, dzielił z tym ostatnim pieniądze a przy zeznaniach przed sądem starał się zbytnio nie obciążać oskarżonego.

„Wrogowie publiczni”, jak twierdzi Cooper, nie byłoby tak groźni, gdyby byli zupełnie izolowani i nie znajdowali poparcia wśród milionów drobnych przestępców pozostających na wolnej stopie. Niemniej w Ameryce zorganizowanej „bandy” w ścisłym znaczeniu tego wyrazu, ale istnieją rodzaj stowarzyszenia, szeroko rozgałęzionego, którego członkowie, solidaryzujący się z sobą na podstawie wspólnego nieposzanowania prawa, wszędzie znajdują ludzi, chętnych udzielenia im pomocy w krytycznym momencie — lekarza gotowego zmienić im „kompromitujące” oblicze, lub leczyć cego ich w ukryciu; fryzjera, barwiącego lub odbarwiającego im włosy i zarost; kupca, od którego nabeżdża broń; adwokata umiejącego przekupić dozorców, sędziów, przysięgłych; garażystę, który dostarczy opancerzone auto, itd. bez końca. Ogniwia lańcucha współwiny ciągną się w nieskończoność, a ktokolwiek raz jeden dostał się w jego więzy, już zeń wydobyc się nie może, pograżając się coraz głębiej w otchłań przestępstwa.

Zdaniem autora omawianej przez nas książki życiorys Wilbura Underhilla, gangstera, którego sława nie przekroczyła Atlantyku, jest najdoskonalszym wzorem typowej kariery zbrodniarza amerykańskiego.

Underhill, jak większość zbrodniarzy, został wepchnięty na drogę przestępstwa przez leniwość. Pochodził z uczciwej rodziny górników w Oklahomie, ale po ukończeniu szkoły w siedemnastym roku życia uznał, że jest rzeczą przyjemniejszą sprzedawać alkohol, niż pracować w kopalniach. Było to w roku 1918, na początku ery prohibicji, i zawód „bootleggera” nie budził niczyjego oburzenia. Prohibicja była prawem absurdalnym, i uważano za rzecz legalną obchodzić jej przy każdej sposobności. Underhill wszedł w spółkę z wprawnymi „bootleggerami”, którzy wkrót-

ce przekonali go, że zyski jego będą większe, jeżeli będzie kradł alkohol za miast go nabywać. Zastosował się do tej rady, póki nie został aresztowany. Liczył wtedy lat 19, w którym to wieku podobny „wypadek” nie pociąga za sobą groźniejszych konsekwencji. W domu poprawczym w Jefferson City sprawował się tak dobrze i tak szczerze obiecywał kapelowi poprawę, że zwolniono go przed terminem. Po roku ponownie wpadł w ręce władz i tym razem wyznaczono mu już karę pięcioletniego zamknięcia. Ponownie wszakże komedja nawrócenia zyskała mu utaskawienie.

Underhill wyostał się z więzienia, bogaty w solidne doświadczenie kryminalne. Starszy gangsterzy uznali go za godnego ich grona, przyłączając go do swych wypraw. Bierze udział w napadzie na bank a zimna krew jego dopomaga mu w krótkim czasie do znalezienia się na czele bandy.

Ale najdziałniejszy nawet przestępca ulega przypadkowi: umierający kasjer banku podał przed zgonem tak dokładny rysopis bandyty, że policja schwyciła go wkrótce. Tym razem zły i posłuszeństwo nie wruszyły kierownika więzienia. Należało imać się innych sposobów. „Stosunki” Underhilla dopomogły mu do ucieczki z więzienia. Schwytyany, ucieka ponownie i instaluje swój sztab główny w pewnym hotelu w Wichita, w Kanadzie. Zostaje wydany przez pokojówkę, która odkryła mitrąję w jego walizce. Aresztowany i osadzony w więzieniu, w r. 1933 wraz z dziesięciu innymi więźniami ucieka z więzienia, urządzając po drodze prawdziwą masakrę.

Odłtąd w życiu jego rozpoczyna się orgia zbrodni, zakończenie jego śmiercią po oblężeniu w domku wiejskim, gdzie bronili się do wyczerpania amunicji.

Ciekawe są jeszcze w książce Coopera życiorysy korupcyjnych polityków, które z braku miejsca odkładamy na później.

Bąkowski.

FRYZURA ZMIENIA.

Ta sama osoba w różnych fryzurach wywołuje zupełnie odmienne wrażenie.

Dramat małżeński oficera artylerji Nieuleczalna choroba przyczyną nieszczęścia.

Ponury dramat małżeński na tle nieuleczalnej choroby rozegrał się w francuskiej miejscowości Lillas. Od wielu lat mieszkała tam w jednym z małych domków spokojna para małżeńska: 60-letni spensjonowany oficer artylerji Albert Ludwik Deletain i jego 56-letnia żona Franciszka. Deletain zajętym był jeszcze do niedawna jako rysownik w ministerstwie lotnictwa. Przed dwoma miesiącami, Deletain stracił mowę. Było to następstwo ciężkiej rany jaką otrzymał w czasie wojny światowej, gdy odłamek granatu kontuzjował go w szyję.

Utrata mowy spowodowała u Deletaina silną neurastenję i pod jej wpływem zrodziła się w jego głowie myśl o samobójstwie, którą przejął się również jego żona. Oboje małżonkowie postanowili umrzeć razem.

Onegdaj żona Deletaina zarygnowała

wszystkie drzwi do mieszkania, następnie otworzyła w sypialni kurki gazowe, wiodące do piecyka gazowego. Gdy śmierć Deletaina nie następowała, zaczęła dusić męża rękami, a w końcu owinęła jego szyję szalikiem, który zacisnęła z całej siły i za wiązła na węzeł. Wtedy dopiero nastąpiła śmierć Deletaina. Po zabiciu męża pani Deletain ułożyła się na łóżku, czekając na śmierć.

Gdy policja otworzyła drzwi mieszkania, znalazła zwłoki Deletaina i panią Deletain, dającą jeszcze słabe oznaki życia. Przewieziono ją do szpitala, gdzie wkrótce utarła. Na biurku w mieszkaniu znaleziono list i 5000 franków w banknotach, które pani Deletain przeznaczyła na pogrzeb obojga. Na łóżku leżały prócz tego wszystkie rzeczy, potrzebne do pochowania małżonków.

Pobożna rodzina holenderska wędruje pieszo z Amsterdamu do Lourdes.

Prasa w Holandji donosi o niezwykłym akcie pobożności pewnej rodziny holenderskiej, która wypełniła ślub i wędruje piechotą z Amsterdamu do Lourdes. Rodzina ta składająca się z rodziców i czworga dzieci — od czterech miesięcy — znajduje się w drodze.

Ostatnie wiadomości o jej losach nadeszły z departamentu Garonny we Francji.

Dzieci będące jeszcze bardzo malutkie, rodzice wiozą w małym wózku, ciągniętym przez osiołka, sami zaś idą pieszo. Jak się okazuje, ślub ten został złożony podczas śmiertelnej choroby jednego dziecka.

O ile dzieci będą nadal zdrowe i sily im dopiszą w tej uciążliwej drodze, rodzina zamierza w ten sposób dojść do Rzymu.

Marja Hempel-Gierdawa

PRZEZ ZAMKNIĘTE POWIEKI

14

Powieść

STRESZCZENIE POZACZĄTKU:

Marta zakochała się w swoim znanym ujeździe, Tadeuszu, który jednak nie chciał wykorzystywać swej przewagi.

— Nie chcesz zostać na kolacji?

— Wole nie. Przyjdzie Iza, nie mam siły dzisiaj na znoszenie jej obecności. Chciałabym tylko jeszcze, jeśli ciocia pozwoli, wziąć z biblioteczki pare książek, aby je zanieść jutro Andrzejowi, bo mu to obiecałam.

— Dobrze, dziecko, naturalnie. I pozdrów go ode mnie serdecznie.

Marta wybrała pare tomów i, dość gnawszy się z ciotką, wyszła.

IV.

Życie Marty podzieliło się na trzy różne tory: dom, biuro, szpital.

W domu żyła krótkim minionym fragmentem szczęścia. W jej pokoju wszystko mówiło jej o tem, co było. Tutaj pozwalała sobie kochać Tadeusza: tutaj myślała o nim, widziała go takim, jakim był wtedy: inny człowiek niż ten, który i dawniej i obecnie przychodził do biura.

Tydzień, w ciągu którego odkryła życie w niej uczucie, dala mu się nawać, poznała jego moc i słodycz — był dla niej jakby najcenniejszym klejnotem, chowanym zazdrośnie przed światem. Tylko tu, w swoim pokoju, mogła go wymować z ukrycia i napawać się nim bez końca.

Czasem cudowny ten klejnot wyciskał jej łzy z oczu, czasem — wywoływał śmiech niepojęty na ustach.

Pięć — to byłby godny rzeczywi-

wet aluzja, nie wracał do minionych chwil. Jakgdyby nigdy nie miały miejsca. Był taki jak dawniej. I Marta była taka jak dawniej: wesoła, pogodna, za życia pracą. Jak dawniej w przerwach dla wypoczynku poruszała „nierzowne” trzy tematy, jak dawniej dysputowali, spierali się.

Marta w tej ciężkiej szkole panowania nad sobą zasługiwała w pełni na wybitną ocenę. W trudnych chwilach, gdy zdawało jej się, że nie wytrzyma, że zacznie o „tem” mówić, że zarzuci reze Tadeuszu na szyję, gdy pragnie nie pocalunku, który wciąż żywa czuła na ustach, maciło jej męś — słowa: „nie przyjdzie pani do głowy zakochać się we mnie”, lub „małżko kocha żonę, żona kocha męża...” — przychodziły jej z pomocą, były jak ostre uderzenie szpicruty, które słabnącą wole, niby słabnącego konia, zmuszały do nowego wysiłku.

Z biura szła do ciotki Peli, lub do szpitala. Tam, u Andrzeja, była znowu innym człowiekiem. Spokojnie zrezygnowała wana — w swem mniemaniu — spełniała wolę Tadeusza. Wiedziała, że wczesniej czy później, Andrzej poprosi ją o reke. Wiedziała, że go przyjmie. Była mu życzliwa i przyjaźliwa jak dawniej. Andrzej patrzył na nią rozmiłowanym wzrokiem, czasami przez twarz jego przechodził bolesny skurecz, stawał się wtedy chmurny i małowmny. Marta nie dopytywała o przyczynę.

Po kilku tygodniach Andrzej zaczął wstawać i niedlugo miał już opuścić szpital. Marta zastawała go teraz zwykle na fotelu przy oknie, w miłej i ja-

sno-bronzowej piźniami. Okno wychodziło na ogród, przez który przebież trzeba było iść do szpitala. Siadywał przy nim, by jej wyglądać z utęsknieniem.

Któregoś dnia Marta wyszła z biura wyjątkowo znużona, wyczerpującą cięgiem napięciem woli. Nie chciała jej się jeść, poszła więc prosto do szpitala, idąc wolnym krokiem i dalszą drogę. Nie myślała o niczem, zanadto była zmęczona.

Gdy znalazła się w ogrodzie szpitalnym uprzytomniła sobie, że za chwilę trzeba będzie rozmawiać, zmusić się do tego.

— POCO JA WŁAŚCIWIE DZIAŁAM TUTEJ? — pomyślała sobie i już była gotowa zawrócić, gdy odurchowo podniosła głowę i w oknie pierwszego piętra ujrzała twarz Andrzeja tak radosna i rozpromieniona jej widokiem, że byłoby okrucieństwem zgasić tę radość raptownym odejściem.

Andrzej powitał ją w progu swego pokoju, a potem przechadzał, rzekł: — Czy widzi pani jak ja już świetnie chodzę? Nauczyłem się już chodzić, wprawdzie muszę jeszcze myśleć o tej złamanej nodze i ciągle mi się zdaje, że jest ona niepewna, ale to tylko wraże nie, którego się naprawdę przedko pozbeć. Jutro zresztą już opuszczam szpital.

Zatrzymał się nad Martą, wjął ją za reke i ciągnął dalej: — Dużo w tym pokoju przecierpiałem, i moralnie i fizycznie, ale pomimo tego — żal mi go opuszczać. Skończyła się pani wizyta... nie będzie nam tak często i tak wyłącznie dla siebie tylko widywałam... Pamiętam, była pani dla mnie tak dobra... okazała mi pani tyle życzliwości... że, że nie zdziwi się pani, jeśli pozwolę sobie wyznać, że panią kocham całym sercem i gdyby pani nie chciała być moją żoną, nie byłoby szczęśliwszego ode mnie człowieka... Droga — kochana... — I zaczął całować jej reke. — Droga — kochana... — Marta lekko pobladła. — Dlaczego to nie tańtam mówi — myślała gorzko, a po chwili gdy An-

drzej podniósł na nią pełne pytania i niepokoju oczy, rzekła:

— Śładzmy i pomówmy o tem.

Usiedli na swych zwykłych miejscach naprzeciwko siebie.

Chwilę trwało milczenie. Marta się działa ze spuszczonej oczami, a twarz jej wyrażała głębokie skupienie.

— Panie Andrzeju — zaczęła wreszcie — chętnie zostanę pana żoną, o ile pan nie zmieni swojej decyzji po tem, co uważam za swój uczciwy obowiązek powiedzieć panu.

Andrzej nie odpowiedział. Usta miał zacisnięte, na czoło wystąpiły mu kropelki potu. Nie tak mówił kobieta, która kocha! Żywo w pamięci stanęła mu rozmowa z Izą w przedpokoju u ciotki Peli.

— Chętnie zostanę pana żoną, bo szanuję pana, bo mi jest pan sympatyczny, bo uważam pana za swego przyjaciela, bo mam do pana wielkie zaufanie, bo bardzo pana lubię. Wiem jednak, że pana nie kocham... I tego nielubim przed panem ukrwać. Nie mogę wyjść zamarzać za tego kogo kocham, bo on mnie nie kocha i nie jest wolny. Nie wiem, czy wogóle jeszcze kiedy po trafie kogokolwiek pokochać... Nie wiem, czy potrafiłabym kogokolwiek tak serdecznie lubić, jak lubię pana.

Andrzej uśmiechnął się gorzko nie podnosząc na Martę oczu.

Ona ciągnęła dalej: — Ale to nie wystarczy, co muszę panu powiedzieć — Do człowieka, o którym wspominałam — należałam duszą i — ciałem... Dziś już nie z tego nie zostało — wróciłbym do towarzyskiej równowagi na całej linii... Nie może być mowy o żadnym dalszym cięgiu.

Andrzej ukrył twarz w dłoniach i siedział nieruchomo: na skroniach lekko nabrzmiały mu żyły.

Milczenie, które zapadło między tych dwóch ludzi, stało się teraz tak ciężkie i tak bolesne, że Marta nie mogła go znieść. Wstała i wyszła cichym, bez słowa.

Andrzej się nie poruszył.

W kilka dni później, Tadeusz zapytał Martę:

— Jakże się miewa nasz chory?

— Gdy byłam u niego ostatni raz, przed paru dniami, miał już na drugi dzień opuścić szpital. Od tej pory nie widziałam go i nie wiem co się z nim dzieje.

— A on się nie odezwał? Powinien był złożyć pani wizytę.

— Nie złożył i wątpię, aby to kiedy zrobił.

— Posprzeczałicie się?

— Nie Oświadczył mi się.

— A pani odmówiła?

— Nie, wręcz przeciwnie nowie działam, że chętnie zostanę jego żoną, ale powiedziałam także, że go nie kocham. Pozatem — uważałam za swój obowiązek powiedzieć mu o tem, co było między nami... —

— Bardzo chwalebna skrupulatność, ale w tym wypadku, pozwolę sobie na wiedzieć — nieco przesada. Ostatecznie nie nic tak wielkiego i ważnego między nami nie było — —

— Jakto?! To pan uważa, że między nami nic w a z n e z o nie było? I to pan mówi?... Ale mniejsza z tem To już rzeczy minione. W każdym razie dla mnie było to dość ważne, aby uznać za konieczne wyznaczenie tego człowiekowi, który chciał mnie mieć za żonę. Dla niego też okazało się to dość ważne; widziałam jakie bolesne wrażenie zrobiły na nim moje słowa, a najlepszy dowód, że nie powtórzył swaj próby o moją reke i wogóle do tej pory się nie odezwał.

— Obawiam się dziecko drogie, że w swej skrupulatności musiała pani rzecz tak podać, że biedaczysko domnie mywał się pewne znaczenie więcej niż było, albo doszedł do wniosku, że pani dlatego jego nie kocha, bo właśnie mnie pani kocha! Napewno na tem polega całe nieporozumienie; bo me przy puszczam, aby takie drobniactwo, jak to co było między nami, mogło stanąć w jego — doświadczonego, znalazłszy życie meczyzny — pojęciu przeszkodzić do myślenia; jeśli rzeczywiście pani kocha

Tak ochronimy twarz i ręce, płaszcz i kapelusz, lecz nigdy się nie...
Twarz i ręce chroni NIVEA
Cena od zł. 0,40 — 2,00

ECHA ZE STOLICY.

Życie Warszawy w kilku wierszach

Obecnie prowadzona jest przebudowa ratusza Bruhłowskiego przy ul. Fredry oraz remont wewnętrzny gmachu sądu okręgowego przy ul. Miodowej. Ukończono już i oddano do użytku gmach audytoryjny Uniwersytetu na Krakowskim Przedmieściu, natomiast wstrzymano chwilowo budowę gmachu Chemii.

Dnia 17 bm. rozpocznie się miesięczny kurs dla pracowników miejskich, którego załaniem będzie pogłębienie wiedzy zawodowej wśród samorządowców. Wykłady prowadzone będą m. in. przez dr. Berezowskiego z prezydium rady ministrów, W. Pabiera z zarządu miasta, dr. Niemojewskiego z Politechniki i in.

Dyrekcja autobusów stołecznych zdecydowała się przystąpić do zakupu nowych wozów. Już oddawna mówi się i pisze o potrzebie zwiększenia liczby wozów na istniejących liniach oraz uruchomienia nowych linii, które szczególnie w śródmieściu mogłyby odciążać przepełnione tramwaje. Obecnie zapadła decyzja zamówienia nowych 7 autobusów. Będą to wozy innego typu niż kursujące obecnie. Przed wszystkim zostaną zaopatrzone w silniki ropne Saurera, stosowane na państwowych liniach autobusowych. Wozy te będą większe i mają zawierać 31 miejsc siedzących oraz 12 miejsc stojących. Siedzeń nie kierowcy nie będzie umieszczone jak w starych wozach wysoko nad silnikami, lecz tak jak jest to w autobusach podmiejskich za silnikami. Autobusy mają posiadać wentylatory, specjalne ogrzewanie itp. Niestety, stanowczo zamawiono zamówiono 23 wozy tramwajowe, które zaczęły nadchodzić już w kwietniu. Autobusy będą dostarczone w maju i w czerwcu.

KRATECZKI. ZŁODZIEJ ZEGARKOW.

Pechowaty Józio.

Ludzie mądrzy i sprytni pod niejednym względem wpadają często na najgłupsze pomysły, wtedy kiedy liczą na cudy niemałe. Wpadło mi do ręki podanie, a raczej odpis podania, jakie pewna bezrobotna dama wystosowała do Pana Prezydenta Rzplitej z prośbą ni mniej ni więcej tylko o to, aby Pan Prezydent udzielił... rozwoju jej kochankowi.

Wyobrażam sobie jakie „nieprzekładne” życie musi teraz prowadzić K., gdyż okazało się, że Pan Prezydent nie może „wydawać zarządzeń do oddolnych Władz Duchownych”, nieuznających zresztą w ogóle rozwodów.

K. ma żonę Teofilę, lecz dzieci z nią nie ma i już od r. 1915 nic z nią wspólne go nie ma. Teofila natomiast zamieszkuje z kochankiem, z którym ma dziecko 7 lat liczące i pragnie z nim zawrzeć związek małżeński w drodze urzędowej, lecz nie ma rozwoju z mężem, K. Wyżej przytoczone fakty wskazują, że 4 osoby odbywa ją ciężki pochód życiowy... Ze względu na to, że jako bezrobotna, której mąż za rabia zaledwie 30 złotych tygodniowo, nie posiada środków na przeprowadzenie rozwoju na drodze formalnej... pozwalając sobie zwrócić się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej jako do uwielbianego swój naród i przez tenże uwielbiany, by zechciał łaskawie skorzystać z przysługującego Mu prawa łaski w stosunku do nie szczęśliwych i wydal zarządzenie do oddolnych Władz Duchownych. przyjsia mi z pomocą przez udzielenie rozwodu K.

ZEGARKI.

Józef Tadeuszczyk okpiwał bliźnich w sposób bardziej prosty, choć może niebezpieczniejszy. Mianowicie kradł zegarki. Taką już miał dziwną manję złodziejską, że na nic innego nie leciał, tylko na zegarki. Manja ta była przytem dość pechowa gdyż 19-letni złodziejczek już cztery razy został złapany i ukarany, co nie przeszkadzało mu kontynuować swego zawodu w dn. 1 grudnia, kiedy to usiłował wyciągnąć zegarek Romanowi Turbinerowi, stojącemu przed jedną z wystaw sklepowych na Piotrkowskiej.

Sąd Grodzki skazał Józefa Tadeuszczyka na 5 miesięcy aresztu.

Jerzy Krzecki.

WYCIECZKA na Targi Brytyjskie

do LONDynu i BIRMINGHAMU od dn. 15/1 do dn. 25/1. Cena 2 500,- klasa 2-ega. Termin zapisów do dnia 5/1 w „ORBISIE” Piotrkowska 65.

Były pracownik radja zasmarkował w szumnych tytułach.

Z Bydgoszczy dorosła: Przed sędzią okręgowym p. Janowskim odpowiadał za oszustwa niejaki Stanisław Turk, pochodzący ze Lwowa, podający się za doktora praw Turka-Turkowskiego, wysokiego urzędnika ministerjalnego, oficera rezerwy etc.

W chwili aresztowania usiłował zbiec, lecz w pościgu został ujęty i w kajdankach przetransportowany do wiezienia śledczego w Chojnicach. Przed sądem oskarżony przyznał się iż nieprawnie nosił oznake Związku ciferowców rezerwy i nieprawnie używał tytułu „doktora praw” oraz nazwiska Turka-Turkowskiego. Oskarżony zeznał, że jako pracownik „Polskiego Radja” używał pseudonimu w swych pracach. Nie przyznał się natomiast do zarzutu, jako by podał się za wysokiego urzędnika M. S. Z., obiecując różnym osobom posady Wynika to jednakże z zeznań p. Jądźewskiego, któremu właśnie oskarżony obiecał posadę. Oskarżony — jak twierdzi — ukończył gimnazjum, lecz w życiu nie powodziło mu się tak, jakby sobie tego życzył.

Chcesz by cera ci nie zbrzydła bierz do mycia „PIXIN” mydła!

RADJO-KĄCIK.

DZIŚ, dnia 17 stycznia wieczorem: RASZYN. 15.15 Wiadomości o eksporcie polskim 16.00 Pogadanka dla chorych — ze Lwowa 16.15 Koncert ze Lwowa 16.45 Przemowa w styczniu — pogadanka dla dzieci starszych 17.00 Podróż w głąb Polski podziemnej — reportaż 17.15 Mięta poezji 17.20 Kwintet na instrumenty dęte 17.30 Poradnik sportowy 18.00 „Pieśni Mignon” w ujęciu rozmaitych kompozytorów w wykonaniu M. Trampczyńskiego (alt) 18.20 Pogadanka z Łódzka Rodziną Radiową przeprowadzi Jan Piotrowski 19.45 Komunikat śniegowy z Krakowa 19.50 Biuro Sztuki w Warszawie ze zwiastami Polskiego Radja 20.00 Od chatki do chatki — suita chłopska 21.00 Koncert europejski z Lipska 22.00 X koncert z cyklu Kwartety Józefa Haydna 22.30—23.30 Muzyka taneczna W przewle o godz. 23.00: Wiadomości meteorologiczne dla żeglugi powietrznej

LOU KARNAWAŁU BEWIA-DANCING

Łódzkie Radio i Radiowej z udziałem Władysława Wajcika i innych w sobotę, dn. 18 stycznia, o godz. 20 w Salonie Tow. Śpiewaków ul. 11 Listopada 21. Zaproszeń nie zostają.

FORANEK ROMANTYKI

Druga szkoła miesięczna imięre dla młodzieży szkolnych urzędników POLSKA w najbliższą niedzielę tj. dn. 19.01 o godz. 12 pod nazwą „Foranek romantyczny”. Na program foranku złożą się występ kinstri symfonicznej, declamacja śmiesznych humor i tancerze polskie w strojach narzadowym. Foranek ten odbędzie się w dużej sali gimnastycznej — wejście od ul. Traugutta 3. Niskie ceny biletów na go gozsy 20 i 30 udostępnia chętnym skorzystanie z tej gozsy rozrywki.

11.57 Sygnal czasu 12.00 Hejnał 12.03 Dziennik południowy 12.15 Muzyka lekka i salonowa w wykonaniu malej orkiestry P. R. 13.25 Chwilka gospodarska domowego 14.30 Koncert z Poznania 15.00 „Rozwód” — nowela Z. Rabskiet 15.15 Nasz handel morski 15.30 Orkiestra straży więziennej 15.40 Lesca zezka francuskiego 16.15 Piękn w wykonaniu Zofji Zeyland - Kapuścińskiej 16.30 Strzanka techniczna 17.00 As plk i cztery damy — reportaż 17.15 Nowości z płyt 17.40 Świat naszych zwierząt 17.50 Nasze miasta i miasteczka 18.00 Szuchowski dla dzieci: O Helence co poszła na farki 19.40 Wiadomości sportowe ogólne 19.50 Pogadanka aktualna 20.00 „Zareczyny pod latarnią” — operetka w 1 akcie Jacques Offenbacha 21.00 Audycja dla Polaków z zagranicy 21.30 „Wesoła Syrena” 22.00 Koncert symfoniczny w wykonaniu orkiestry P. R. 23.00 Wiadomości meteorologiczne dla żeglugi powietrznej 23.05—24.00 Muzyka taneczna w wykonaniu malej orkiestry P. R.

Łódź, jak Raszyn, z wyjątkiem: 7.50 Program na dzień bieżący 7.55 Pare informacji 18.00 Muzyka z płyt 18.30 Muzyka z płyt 15.12 Przegląd gieldowy Łódzki 18.30 Pogadanka gospodarcza red. Mieczysława Kołkońskiego p.t. „Prawdziwe oblicze Łódzi” 18.40 Pogadanka harcerska 18.45 Muzyka z płyt 18.55 „Wesoły dymek z kominą” 19.10 Program na dzień następny 19.20 Koncert reklamowy 19.35 Łódzkie wiadomości sportowe

Rene Le Coeur. **SĄSIEDZTWO.** No, naprawdę trzeba czelności! Czy widziałeś ją? — Kogo? — Nie udawaj niewiniątka! — przede cię kwestję „d-uga” pani Botrellesowa, wychodząc z windy. Udawał istotnie, ale udawał bardzo źle. Widział bowiem dobrze pana Botrellesowa numer 1, jak zamknęła na klucz zatrząsk mieszkania przeciwległego, wybierając się na spacer z pieskiem — pekliczkami. Wydała mu się nawet bardzo elegancka, nierównie strójniejsza niż za „tego czasów”. Spokojnym spokojem objęła windę, z której wysiadł jej eks-mąż w towarzystwie „nowej” małżonki. — Wesoło nam będzie spotykać ją codziennie! — „Tek. niewesoło” — pomyślał. Bo wiem wyobrazić sobie już wszystkie sceny, jakie spowodują pierwszej żony rościć mu będzie druga i melancholijnie zamknąć drugie drzwi — drzwi własnego mieszkania — z tabliczką: „Ireneusz Botrelles Chiruz-stomatolog” — To ty prawdopodobnie udzieliłeś naszego adresu swej pierwszej żonie? Należało już lenić odchodzić jej po kłó w jej własnym mieszkaniu... — Jakto? To była Klotylda, co przez chodziła przed chwilą? — Nie poznałaś jej, może? Conrawda z wiekiem nabrała tuszy — stwierdziła druga żona, która zachowała „nie”. Prawdopodobnie którego dnia

złogosi się do ciebie dla wyrwania zębów. — Trudno jestem dentystą, więc wyrwe jej ząb. — A ją wydranie jej oczy! — Zawiel, jak na jedno posiedzenie — lakonicznie stwierdził Botrelles. Co za zakończenie dnia swiatecznego! — Druga z furja rzuciła torbę i kapelusz na łóżko i oświadczyła: — Natychmiast wymówisz mieszkanie! — Ależ Me! Nie wiesz, co mówisz. Mieszkamy tutaj dopiero od trzech miesięcy, i według księgi adresowej rozszalałem cyrkularze z moim adresem całej elicie Piryża, Rozstałam, również drukowane kartki — napomnié nia dla zebrania złośliwych honorariów, zyskałem też sporo nowych klientów! Przy moim zawodzie nie mogę przeprowadzić się do kwartału! — Poradz s b'e, jak chcesz! Nie mam zamiaru pozostać w tym domu, drzwi przy drzwiach, w sąsiedztwie z twoja pierwszą żoną. Czy zdajesz sobie z tego sprawę? — Czy zdawał ci siebie? Al! poradz sobie nie mógł! Złój od dnia tego w usta wiecznym niepokojem. Mój przy brzytych zresztą zaletach „działała” siemciwym i ewtłwym charakterem. Ireneusz Botrelles przyśwuty do swego biuretu o 9 rano do południa, i od drugiego do szóstego zatopiony w obserwacji iamy ustnej swych pacjentów, w ciągu dłuższych mi się godzin ustawicznie nie przaktojił się myśla: — Co teraz robi moja żona? A moja pierwsza żona? Oby, tylko nie spotkały się w sieni! — W okresie zabiegów leczniczych zapi-

ninał o swojej udręce. Ale w chwili, gdy pacjenci, trzymając szklankę, piękali usta, przychodziły mu ruwozne myśli: — „A może wydrapały sobie oczy?” — I nashuchwał. Lecz drzwi gabinetu były obite. Nie słyszał nic. I poprosił szalaz z twrogi. Czy Klotylda zrobiła to umyślnie? Czy tełchodziło tylko o jeden z dziwacznych przypadków, w które oblituje życie każdego człowieka? — Jemu pierwszemu przypadło w udziale spotkać się z Klotydą w bramie domu. Nie zawahał się, Należało przecięć przykrą sytuację. Uchyłając kapelusza, zapytał: — Dlaczego zamieszkała pani na jednym piętrze z nami? — Przysięgam na głowę mojej matki, że nie zrobiłam tego umyślnie. — Kiedy matka pani nie żyje już od czterech lat! — Ale nie umiała ze ściągą głową. Ze słów tych Botrelles wyciągnął swoje wnioski. — Zrobiła to umyślnie! — Przeknięło mu przez głowę. Zapytał więc: — Do czego to ma prowadzić? — Do niczego! Co pan sobie myśli? — Co myślał w istocie? Próbował ułożyć sprawę: — Skoro pani nie nie wiedziała o naszym pobycie w tym domu, obecność nasza tutaj znowack panią musi. — Mnie? — zaśmiała się. — Nie przekszadza mi to wcale. Cóż panu szkodzić może, jeżeli spotykasz się będziemy nawet kilka razy w dzień? Nie przypuszczam, iż byś się pan obawiał, że obięję go wirtrjolem. Spotkałiśmy się już kilka razy, a jesteś zdrow i cały. Za kogo mnie pan ma? — Mimo to wbrew woli znaleźliemy

się oboje w fałszywej sytuacji. Sądze, że uswiadamiasz to sobie. I przypuszczam, że sama podejdziesz jaką inicjatywę? — — Jaki znou? Zaistałowałam się tutaj na dobre! Nie mam powodów do wyprowadzenia się. Przeprowadzka kosztuje bardzo drogo, jak również urządzenie się w nowem mieszkaniu jest zawsze połączone ze znacznymi kosztami. Nie jestem bogata. Sąd wszystkie winy przypisał mnie. Nie mam prawa do jakichkolwiek odszkodowań ze strony pana. Nie powracamy już do tego tematu. Zrozumiał. Zapytał więc po pewnem wahanu: — A gdybym pani zaproponował pokryć cie kosztów przeprowadzki? — To zależy. Należałoby dodać jeszcze cenę komornego za pierwszy kwartał na nowem mieszkaniu. Zresztą nie mam zamiaru przeprowadzać się: tyle z tem kłopotem. Poszukiwanie mieszkania, znieszczenie rzeczy, zmęczenie... Nie opuściłabym swego mieszkania obecnego nawet za cenę dziesięciu tysięcy franków! — No, no! A gdybym pani zaoferował tę sumę? — Ale nie ofiarowuję jej pan... — Klotyldo, dam ci czek na dziesięć tysięcy. Wymów mieszkanie i wyprowadź się! Doznawał wrażenia, że Klotylda udawał wanie. Wreszcie zapytała go nieufnie: — A czy masz księżeczkę czekową przy sobie? — Udał się do tylnej sali starej kawiarni gdzie zaistałowali się u stolika przy kieliszkach z portwinem. Myślał, pragnąc zlatwić sprawę ieknainieszej: „Oby tyłko nie zobaczyła mnie moja żona! Oby tyłko nie doniosł jej nikt o tem! Co za histo-

ria! I jeszcze trzy miesiące podobnej sytuacji!” — Opróżnili swe kieliszki, podczas gdy zasychał atrament. Klotylda spokojnie stwierdziła cyfrę czeku, adres banku i podpis. Starannie złożyła papier i ukryła czek w najbliższej przegródce torbki. Oboju pilno było rozstać się. — Zegnaj pani! — rzekł. — Dowiedziałem świat jest maryl. Naprawdę robię panu wielkie ustęstwo, wyprowadzając się. Zamieszkałam w tym apartamencie, czekając na zwolnienie mieszkania na siódmym piętrze, ze ślicznym tarasem i krytym balkonem, a także pięknym widokiem na ogród. Trudno mi będzie znaleźć coś podobnie ładnego! — Dziwny jej uśmiech przy tych słowach nasunął mu pewne podejrzenia. Powtórzyła raz jeszcze: „Dowiedzenia” i jak wegorz wślizgnęła się w tłumy przechodniów. — Nabrała mnie! — pomyślał. Melancholijnie skierował się w gowrot na drogę do domu. Zliczył jego piętra... Po dziesięć tysięcy franków odszkodowania za każde piętro... W domu zastał Mele, zatopioną w lekturze dzienników. Różowy jej nosek wyłonil się, jak pączek kwiatu spośród kartek dziennika. Błękitne oczy wyglądały, jak kropki rosy. — Czytam bardzo ciekawe rzeczy o Abi synji — rzekła. — Pojmuję, że Mussolini zdobył jej pragnie. Kraj to bogaty, wiesz, i mający przyszłość przed sobą. — Na świetny pomysł naprawdaznasz mnie, Mele! Może wyjedziemy do Abisynji? Otworze tam gabinet dentystyczny..

W Łodzi dentysta nie Kłodzie wędrowca Wroclawskiego Berkmistrzowski, pr. A. Gra Furmańki, W. Ło Cel eksped. odbyw. czech, apelem firm z go Kor nie jed. drużyn. W. zadanie wśród społeczeństwa w życie się ku Bol. Związku chodow. mifetu Kłobów 3) do Zarz. go. po prasie ciwko podał. istotne racia ja Kar. Komu P. I. 17222 168 66 742 98 742 98 182123 184123 661 881 19011 652 191 310 414 W d. grane p 50.00 20.00 10.00 5.00 2.000 33296 85215 131841 188568 25840 39678 59157 109589 130518 192940 34 5 300 67 467 501 304 59 513 633 26 83 748 89 54 62 877 99 10007 92 1136 58 91 9 63 404 544 716 489 543 387 93 346 462 352 73 4 83 125 20022 69 441 4 817 78 9 24250 6 75 86 2 818 70 1 968 2803 78 808 8 868 909 30081 58 447 329 604 243 51 9 834 61 9 634 3506 88 36024 37225 42 71 137 139 99 40033 973 4106 960 4205 136 9 35 909 12 7 768 4601 360 2 7 48013 21

SPORT

Kto chce figurować w „Złotej Księdze” Polskiego Funduszu Olimpijskiego?

W sali posiedzeń Zarządu Miejskiego w Łodzi odbyło się pod przewodnictwem prezesa...

Stów Sportowych, z prośbą o propagowanie polskiej drużyny olimpijskiej...

A NIE SPOROM.

Redakcja PAT otrzymała od Wł. Zbyszka Cyganiewicza następujące oświadczenie:

„Od niejakiego czasu ukazały się wzmianki, że powstanie w porozumieniu z mna...

KOSZYKARZE I SIATKARZE POLONII W ŁODZI

W dn. 26 bm. drużyny koszykówki i siatki...

ZAWODY SZERMIERCZE

W dniu 19 bm. o godz. 11 w lokalu PKS-u przy ul. Żeromskiego Nr. 88 odbędzie się...

DISKwalIFIKACJA LYŻWIARŹKI

Zarząd Polskiego Związku Łyżwiarstwa...

Sport w kilku słowach.

— Jak się dowiadujemy, mecz rolkowy Łódź — Warszawa...

— W dniu dzisiejszym odbędzie się w lokalu przy ul. Piotrkowskiej 61 o godz. 18...

W TYM ROKU NIE BĘDZIE MECZU PAN POLSKA — NIEMCY.

W bież. roku przypada trzecie skości międzynarodowe spotkanie lekkoatletów...

Co nas po pracy rozweseli?

Teatr Miejski — Poskromienie żobniczy Adria — Walcz o życie Casino — Gabinet figur woskowych...

Co zgotować jutro na obiad?

Zupa grzechowa z grzankami, befsztyk z kartofelkami, budyń.

WINSZUJEMY

Jutro: Piotrowi Wschód słońca 7,35 Załchód słońca 15,57...

Zycie ekonomiczne.

BAWELNA. NOWY JORK: loco 11.80, styczeń 11.65...

Waluty, dewizy i akcje

Wahania kursów dewiz. Rozmiary obrotów dewizami były dość duże...

Z HOJENSKIEGO KOŁA LOPP.

Zegadł Hojenskiego Koła LOPP. Nr 3 podaje do wiadomości że końcowe wykłady...

Komu się szczęście uśmiechnęło?

PEŁNA TABELA WYGRANYCH 34-ej LOTERII PASTWOWEJ

Table with lottery numbers: 172266 375 872 82 176088 346 177018...

W dziesiątym dniu ciągnięcia loterii, wygrane padły na następujące numery:

I-sze CIĄNIENIE

Table with lottery numbers: 50.000 — 117693 20.000 — 142621...

PO 200 ZŁOTYCH.

Table with lottery numbers: 34 597 624 784 893 929 99 1173 87 211...

DRUGIE CIĄNIENIE

Table with lottery numbers: 30.000 — 167420 20.000 (104516) 10.000 — 88515 166575...

PO 200 ZŁOTYCH.

Table with lottery numbers: 182 2 892 04 466 796 917 1469 89 548...

150033 140 420 7 74 572 510 897 —

Table with lottery numbers: 151184 212 62 91 335 62 551 631 838...

TRZECIE CIĄNIENIE

Table with lottery numbers: 30.000 — 167420 20.000 (104516) 10.000 — 88515 166575...

PO 200 ZŁOTYCH.

Table with lottery numbers: 182 2 892 04 466 796 917 1469 89 548...

43108 356 61 95 447 58 71 607 44040

Table with lottery numbers: 43108 356 61 95 447 58 71 607 44040...

110021 32 187 534 11410 721 26 37 922 12436

Table with lottery numbers: 110021 32 187 534 11410 721 26 37 922 12436...

152000 81 758 875 131215 374 745 833 152881

Table with lottery numbers: 152000 81 758 875 131215 374 745 833 152881...

TRZECIE CIĄNIENIE. PO 200 ZŁOTYCH.

Table with lottery numbers: 11 16 233 528 533 91 951 1033 78 819 969 2046...

Młodość usposobienia. — TOWARZYSTWO OSÓB WESOŁYCH świetnie wpływa na zdrowie.

Uczucia nazwane przez pewnego lekarza psychologa uczuciami „czerwonymi” (gniew, zemsta, zazdrość) i „czarnymi” (strach, niecierpliwość, niepokój, gorączkowość) zaturują nam nie tylko życie, co jest przenośnią, ale istotnie zaturują nasz organizm — toksynami. Bezsensownie, zła trawienie, wyczerpywanie siły nerwowych, wyczerpywanie organizmu oto skutki „kolorowych” stanów.

Biegunowo przeciwne tym uczuciom są uczucia „niebieskie”. Wyobraźmy sobie wiosenny lub letni dzień. Prześliczny błękit nieba, przezroczystość powietrza przepojonego promieniami słońca, świergot ptaszek, zapach kwiatów pływający w kwiatnikach i pól, nad którymi pobrzękują wesołe pszczoły. Wychodzimy do ogrodu, wciągamy z rozkoszą powietrze, wzrokiem ogarniamy czary przyrody. Jesteśmy weseli. Chcemy się nam śmiać, śmiać, biegać, skakać z radości. Jesteśmy przepojeni „błękitnymi” uczuciami.

Młodość i piękno przyrody działają na nas sugestywnie. Czujemy w tej chwili tę radość życia, jaką, zdaje się nam, wszyscy kołot nas oddycha.

Spotykamy jeszcze inne wpływy tego rodzaju. Wyobraźmy sobie grono starszych osób rozmawiających w salonie. Wszyscy utyskują, jedni na zdrowie, inni na zły stan interesów. Wystarczy jeśli do tego grona przyłączy się jedna tylko osoba pełna życia, energii, wesołości i prawdziwego optymizmu, to znaczy wiary w ludzkie siły i możliwości. Niech ta osoba, żyjąca nie frazesami, ale czynem, przeciwstawi swoją indywidualność zgromadzonemu pesymistom i atmosfera towarzystwa rozgrzeje się, wszyscy poczują jakby przebiegający elektryczny prąd — prąd życia i młodości!

Twarze się wypogodzą, tu i ówdzie za wita uśmiech, sygnalizacja humor poprawia się każdy poczuje się pełen odwagi jakby „odmłodzony”. „Błękitne” uczucia odniosły zwycięstwo nad „czarnymi”.

Są ludzie, zachowujący do różnej starości młodość usposobienia, ludzie, których towarzystwo jest innym mi

ę, bo noszą, oni w sobie jakby pogodny błękit nieba i promieniają światłem i ciepłem.

Takie wrażenie wywierają na nas osoby bardzo dobre, żyjące myślą o innych, albo artyści, entuzjaści, zachwycający się pięknem, sztuką, twórczą myślą, których wszyscy interesuje, pochłania, budzi żywą reakcję. Ci ludzie mają bezporównania więcej uczuć niebieskich, niż innych.

Z tych przykładów widzimy, że do uczuć błękitnych zaliczyć możemy wszystkie stany duchowe, intelektualne czy uczuciowe, które nas wiążą z życiem przez zainteresowanie, ciekawość, chęć poznania tych rzeczy, i które nas zbliżają do ludzi przez życzliwość, dobroć, uprzejmość, przywiązanie, chęć oddania usługi. Do uczuć błękitnych należą też te stany, które budzi w nas przyroda, sztuka, piękno widzialne i piękno duchowe!

Uczucia te trzeba w sobie rozwijać. Należy urządzić życie tak, żeby jaknajczęściej je stany wywoływać. Jeżeli widzimy że przeważają w nas uczucia czerwone i „czarne” powinniśmy przedsięwziąć prawdziwą reedukację naszego usposobienia.

Reedukacja nas samych powinna iść w dwóch kierunkach: negatywnym i pozytywnym. Negatywnym sposobem zwalczania unikanie towarzystwa pesymistów, luźni wieczni z wszystkich niezadowolonych, zgryźliwych, wywierających depresyjne wrażenie.

Należy też unikać literatury pesymistycznej, albo krytycznie odnosić się do niej, przeciwstawiając jej optymistyczny sposób patrzenia na życie.

Należy wyszukiwać wśród swoich znajomych osoby wesołe, czynne i optymistyczne i przebywać w ich towarzystwie — że narazie nadmiar ich energii przytaczać nas będzie, ale wkrótce oswoimy się z tem i prawie bezwiednie zaczniemy je naśladować.

Ruchy nasze staną się żywsze, pogoda i wesołość się zwiększą a nawet w myślach i uczuciach nastąpi zmiana w optymistycznym kierunku. Bo zarówno optymizm jak pesymizm są zaraźliwe!

Kobiety mające skłonność do zagłębiania się w swoich przykrościach, do przeżywania ich nieustannie, do dramatyzowania każdej przeciwności, powinny pamiętać, że stany te fatalnie odbijają się na ich powierzchowności, złością brzozy na twarzy, nakładając jakby na nią

maskę starości!

Zrana, budząc się powinniśmy użyć sobie programu dziennego żeby móc wykonać wszystko bez pośpiechu a następnie cieszyć się zgóry na przyjemne rzeczy, które nas czekają i pod miłym nastrojem rozpocząć dzień.

PODSŁUCHANE

ZASTANAWIAJĄCE.

Dzielnicy szlachcie z Psiej Wólki pan Jacynt Drygałski opowiada swemu przyjacielowi o przygodach swych na bruku stołecznym:

— I powiadam ci, jak tylko wyszedłem z dworca, zauważyłem jakąś sznytową kobietę. Powiadam ci, miod! Zaproponowałem jej pójść razem do kina, ale ona nic, tylko odwraca się i daje mi w głowę, a później zaczyna wymyślać, czem jest moja mamusia, i czyj syn jest mój tatuś, i na siostry też trochę, że ja się tylko dziwięm, skąd ona tak dobrze zna moją rodzinę.

JAPONSKIE NARCZARKI W EUROPIE.

Do Europy przybyła japońska kobieca drużyna narciarska. Pośrodku mają mistrzyni jazdy sztucznej na łyżwach Yetsudo Inada

Panowie bez „r” mają specjalne książki.

Niemna chyba drugiej dziedzinie twórczości ludzkiej, którą poszczycić się mogła tak licznymi odmianami i osobliwociami, co dziedzina wydawnictw książkowych. Mamy tam dzieła po czasy od miniaturowych, nie większych od znaczka pocztowego, aż do olbrzymich foliów.

Mamy książki z papieru, pergaminu, drzewa i metalu, pisane ręką i drukowane maszyną, nadmiernie ozdobne i w skromnej szacie.

W dziedzinie dziwolągów zaliczyć należy książki, w których brak zupełnie pewnych liter. Właściwość ta nie polega oczywiście na prostym przypadku, lecz była zamierzona już przy pisaniu książki. Nie chodzi tu bynajmniej o rzadko spotykane litery, jak „x” i „q”, lecz o głoskę niezmiernie często się powtarzającą, jak „r”. Mamy szereg powieści, nawet z ostatnich czasów, w których daremnie szukałoby się tej spółgłoski. We Włoszech, w 17 wieku

napisał pewien poeta poemat, obejmujący kilka tysięcy wierszy, w którym nie spotka się ani razu litery „r”. Rozpo wszechniony był także zwyczaj układania i drukowania mów, w których brakło pewnych głosek. Osobliwości te nie są pozbawione pewnego praktycznego celu: istnieje bowiem dużo ludzi, którym wymawianie pewnych głosek, szczególnie głoski „r” sprawia trudności. Gdy więc tacy zmuszeni są wygłosić przemówienie lub deklamować wiersz, sięgną poprostu do książki, w którejci niema właściwie głosek, sprawlających im trudności. Rzecz jest oczywiście po garsza, jeśli taki pan bez r znajdzie się na stanowisku „kierownika Ładja” i często przy tem lubi gadać, a „nada” miał z tego liche „wielkie” pisać i od czytywać je w „głowie lodzinem”. Albo do schlebających „litelacików”. — Wtedy dy powstaje wielki „ambalasz”. W tym wypadku bez litery „r” obejść się nie można.

KARNAWAŁOWE WYŚCIGI ŻYDÓW w średniowiecznym Rzymie.

Karnawał jest jednym z najstarszych obchodów ludowych i źródła jego doszukiwać się należy w starożytnych wierzeniach. W Grecji przebrania i maski ukazywały się po raz pierwszy podczas obchodu święta Chleba i Wina. Obchody te zawędrowały później do Rzymu, gdzie na cześć Jupitera, Wenery i Saturna nazwane zostały „saturnaliane” lub „bachanaliami”.

Najbardziej też charakterystyczne obchody karnawałowe spotykamy w

średniowiecznym Rzymie. Urządzano na Corso wyścigi dzieci, starców i „żydów”, którzy nago biegli do mety, gdzie otrzymywali sztuki płótna. Po drodze publiczność chlostała zawzięta zwalczająca żydów, jakby dla przypomnienia im że biczowali oni niegdyś Chrystusa. W czasie tych obchodów obrzuca no się również różnymi przedmiotami.

Blasku przepychu i wspaniałości nabrały te obchody dopiero w XVII wieku. Piękniejszy jeszcze niż w Rzymie był wówczas karnawał w Wenecji, gdzie już natura i architektura stworzyły do tego odpowiednio piękne ramy. Cudne korowody pieszych i gondol stanowią widok nie do opisanego. Szal karnawałowy trwał tam bez przerwy 6 miesięcy i w tym czasie prawie wszyscy mieszkańcy miasta chodzili w maskach.

W wieku XVIII osiągnął karnawał największy rozkwit. Nie było chyba na roku na świecie, któryby nie obchodził tego święta. Nawet czarni z Ameryki twarz pomalowywali na białe, tańczyli przy świetle księżyca.

Niemcy urządzali wspaniałe pochody rycerzy i halabardników, a kończyły się one zazwyczaj pijanstwem i obżarstwem.

Anglicy, jako zimny naród, przebywali więcej w domu, piąc obrzydliwą ilość whisky i ginu. Amerykanie północni urządzali pochody, poświęcone wróżbie dobrych zbiorów. We Francji król nawet brał udział w pochodach z początku dyskretnie, aż poki Ludwik XV nie wprowadził oficjalnej zabawy w operze, której tradycja w czasie karnawału utrzymuje się do dzisiejszego dnia.

Inwalida stracił sztuczną nogę. Co gubią paryżanie?

Specjalna Biuro dla spraw zgubionych przedmiotów paryskiej prefektury policji ogłosiło już zestawienie zgubionych przedmiotów w Paryżu w roku 1935.

Okazuje się, że zgubiono, względnie zapomniano 16.000 parasoli oraz 22.139 par rekawiczek. W zgubionych portmonetkach było 125.000 franków, lecz to tylko w tych, które nie odebrano, ponieważ waz zawierały zbyt małą ilość gotówki

tak, że właścicielom, nawet nie opłacało się poszukiwać swojej zguby w biurze. Poza przedmiotami codziennego użytku, zgubiono w Metro — noge drewniane inwalidy, dwie czaszki, 6 guzików od białych płaszczy policjantów, regulujących ruch uliczny. Lecz ostatecznym martwym przedmiotem było w biurze odebrać. W roku 1935 mieszkańcami biura był kot kilka kanarków, jedna papuga, a nawet dwie faszczurki.

WITOLD POPRZECKI ZŁA DROGA

Powieść kryminalna.

STRESZCZENIE POCZĄTKU:

Pod koła autobusu rzuciła się dziewczyna uliczna Uratowano ją w ostatniej chwili. Jeden z przechodniów p. Dahowski zabrał ją do domu

Rozdział XII.

JUSTEM NIENIEPOTRZEBNY.

W tej samej właśnie chwili siedzący śledczy podpisywał różowy papier, na którego moc inżynier Defavol został zwolniony z więzienia.

Wieżenie wycisnęło szczególne piętno na młodym inżynierze. Tam dopiero zastanowił się nad swoim dotychczasowym postępowaniem, nad swoim stosunkiem do pięknej pani Colline i nad wieloma innymi sprawami.

Może dopiero teraz zrozumiał, że to nie żaden bandyta, tylko nieublagana fatum przeziębła pasmo życia Collinea. To fatum oddawało mu w ręce piękną panią Colline, ale — ile razy nomyślał

o niej — zawsze przypominał sobie, że może ją mieć tylko dzięki, tragicznej śmierci „tamtego”.

A „tamten” był przecież jego najlepszym przyjacielem...

I tak cież zamordowanego Colline'a rósł i coraz bardziej przesłaniał inżynierowi Defavolowi piękną nanią, która doniędawna była obiektem jego ustawicznych westchnień. Zdawało mu się, że jeśli teraz zbliży się do niej — będzie musiał wziąć na siebie przynajmniej połowę odpowiedzialności za mord przy ulicy Dalekiej. Zdawało mu się, że w chwili największego szczęścia, jakie go czekać może — cież zamordowanego przyjaciela stanie przy nim, spojrzysz mu w oczy i zapyta:

— Wiecej i ty chcesz skorzystać z mojej śmierci? Ty? Przyjaciele?

A na te myśli zimno się robiło młodemu inżynierowi i coraz większa była w nim niechęć do pięknej pani. Nie wydawało mu się, że to będzie dobrze

nie widział perspektywy szczęścia w zdo byciu kobiety kochanej, jeśli to zdobycie miało być okupione... krwią przyjaciela.

— Is facit, cui prodest! Ten popełnił przestępstwo, kto z niego skorzystał — myślał i zasepiął się coraz bardziej. Czuł, że miłość do pięknej pani Colline'nej w nim z dnia na dzień...

To też wypuszczenie z więzienia przyjął raczej obojętnie i nie zainteresował się wzmianką w prasie, które rehabilitowały go, oczyszczały jak mogły, aby go przedstawić lepszym, niż był w rzeczywistości.

Wyszedł z więzienia z dziwną pustką w sercu. Było mu absolutnie wszystko jedno.

Dopiero głód przypominał mu, że jest na wolności, że nie potrzebuje czekać, aż mu dozorca da znać, że może iść jeść i nie potrzebuje czekać na paczkę z żywnością z konsulatu.

Była już godzina zmierzchu. Może nieco za wczesna, bo nie było to od razu zachmurzone. Był taki dzień późnego lata, lub, jeśli kto woli, „polskiej jesieni”, kiedy to wydaje się, że już nie będzie ciepła, tylko coraz twardsza jesień.

Włókac się wolno — wszedł do pierwszej z brzozy kawiarni. Kazał sobie po dać dużo pieczywa, masła, kawy...

Właśnie zaczął rozmyślać nad tem, jak ma postąpić ze swą doniędawna wielką miłością, co ma powiedzieć pięknej pani, właśnie wolał z samym sobą, dokonując resztki żalu, no sobie z

ką którą miał tyle wspólnych wspomnień, a z którą jeszcze niedawno łączył w myślach swe przyszłe szczęście, właśnie tamal w sobie ostatnie słabości i coraz mocniej konkretyzował postanowienie dającycego, ostatecznego zerwania tego niedosłanego romansu, gdy nagle...

Drzwi kawiarni otworzyły się i lekkim krokiem weszła... pani Colline.

Za nią — wywiadowca Kacprzak. Momentalnie schylił głowę, żeby go nie poznali. Jakże zreszta można było poznać w wymiotoszonych i ostrzyżonym arestancie — przystojnego i eleganckiego niegdyś młodzieńca!

Przybyli rozejrzeli się i usiadli... tuż za nim.

Inżyniera owionął zapach perfum pięknej pani, nieomal otarła się o niego, przechodząc.

Za nią przesunął się młody człowiek. Był oboje w różowych humorach, za gadani, roześmiani, jakby to była wiosna i... pierwsza wzajemna miłość ich obojga.

— Dziwne — mruknął do siebie. — Powinno mi być przvkro... A nie jest... Tymczasem Kacprzak przekomarzał się z piękną panią. Do kelnerki, która po desza do ich stolika, zawołał.

— Dla mnie kawę i ciastko, dla pani pół wolu...

Poczem przetłumaczył to swej towarzyszce, dodając, że to przecież według własnego jej życzenia. Na to piękną pani wyjechała z wazonika sztuczne kwiaty i rozrzepała je o głowę wywiadowcy.

— Proszę mi kawa i ciastko. Ci —

powtórzyła, pokazując trzy palce.

Kacprzak parsknął śmiechem. — Jak pan będzie we Francji — odpowiedziała na to pani Colline, udając powagę — to ja nie będę się śmiać z pańskiej francuszczyzny.

Było to niby obraza, a więc dla Kacprzaka okazją do przeprosin. Z tej okazji oczywiście skorzystał skwapliwie, okrywając pocałunkami obie rece pięknej pani.

Defavol tymczasem zauważył, że kelnerka patrzy w jego stronę. Skorzystał z tego i kiwną głową. Podeszła. Spojrzał pytająco. Nie chciał mówić. Jego głos możeby dosłyszala siedząca tuż za nim pani Colline.

Ale kelnerka nieświadomie wybawiła go z tego kłopotu.

— Dwa czterdzieści — rzekła krótko. Defavol skinął głową, zapłacił i wstał.

Miał w tej chwili szalona ochotę odwrócić się i choć raz spojrzeć na piękną panią Colline. Bodać ucałować rączkę, choćby dotknąć jej tylko i odejść, by — nie powrócić więcej.

Ale w tej właśnie chwili piękną panią zaśniała się tak srebrzyście, tak szczerze, że Defavol opamiętał się i odrzucił. Zrobił jeden krok naprzód, drugi, trzeci... i tak aż do drzwi.

Zdziwionym wzrokiem odprowadziła go kelnerka, której się wydawało, że ten gość pewnie zaraz upadnie i trzeba będzie wezwać pogotowie do lokalu. Na wszelki wypadek podeszła trochę bliżej.

d. c. n.